

Bezinning 254: Johannes de Doper: geleid door Gods hand

24 juni: Johannes de Doper: dagmis: Lucas 1,57-66.80

Het Woord

Toen de dag van haar bevalling was aangebroken, bracht Elisabet een zoon ter wereld. Haar buren en verwanten hoorden hoe barmhartig de Heer voor haar was geweest en ze verheugden zich samen met haar. Op de achtste dag kwamen ze het kind besnijden en ze wilden het Zacharias noemen, naar zijn vader. Maar zijn moeder zei: 'Nee, Johannes zal hij heten!' Ze zeiden tegen haar: 'Er is niemand in de familie die zo heet.' Ze beduidden zijn vader te laten weten hoe hij het kind wilde noemen. Hij vroeg om een schrijftablet en schreef erop: 'Johannes is zijn naam.' Iedereen was verbaasd. En meteen werd de verlamming van zijn mond en zijn tong ongedaan gemaakt en hij begon te spreken en loofde God. Alle omwonenden waren diep onder de indruk en in heel het bergland van Judea werden deze gebeurtenissen besproken. Ieder die het hoorde bleef erover nadenken en vroeg zich af: 'Hoe zal het verder gaan met dit kind? Want de machtige hand van de Heer beschermde hem.' [...] Het kind groeide op en werd gesterkt door de Geest. Johannes leefde in de woestijn tot de dag aanbrak waarop hij zich kenbaar maakte aan het volk van Israël.

Een woord bij het Woord

Als God iets doet, maakt dit zeer bepaalde reacties bij mensen los. In het verhaal over Johannes' geboorte krijgen we acht verschillende bewegingen in mensen.

Het begint ermee dat de mensen *zich verheugen* als ze merken hoe genadig de Heer is geweest voor Elisabet en Zacharias. De toon is gezet: God wil zijn mensen blij zien leven, vol vreugde. Heel zijn spreken en handelen is dan ook evangelie, blij nieuws.

Als het kind zowel van de moeder als van de vader de naam Johannes krijgt, zijn de omstanders *verwonderd*. Verwondering is een prachtige menselijke attitude. Kinderen kunnen op een frisse en soms zelfs humoristische verwonderd zijn, ook over de meest eenvoudige zaken.

Zacharias *zegt God*, als hij opnieuw kan spreken. God zegenen is het goede over Hem zeggen (benedicere: het goede zeggen). We komen adem te kort om het vele, vele goede van God te benoemen en altijd opnieuw te bezingen.

De mensen van de streek worden overvallen door *vrees voor God*. In de Bijbel wordt vrees zelden gelijkgesteld met angst. Het is eerder ontzag en eerbied. Het drukt het besef uit dat we afhankelijk zijn van God. Deze eerbied leidt tot wijsheid en de juiste kennis van God. Dit ontzag brengt de gelovige tot een volkomen dienstbaarheid aan God. Bovendien maakt ze de mens mild, rechtvaardig en liefdevol voor zijn medemensen.

Allen *getuigen* in hun omgeving over wat God heeft gedaan. Delen is vermenigvuldigen: vreugde groeit door ze met anderen te delen.

De mensen *bewaren* deze getuigenissen *in hun hart*. Alleen de meditatie is daartoe in staat. Het geloof moet verinnerlijkt worden en dan is het als een stroom van levend water, bron en oorsprong van prachtige bomen en struiken, vol goede vruchten.

Dat betekent nog niet dat alles zonder meer duidelijk is. Men *stelt vragen*. Men denkt dus na en opent zich voor de toekomst. Men laat zo de ruimte aan God om zijn werk verder te voltooien en de mensheid te verrassen.

Tenslotte komt men tot *belijdenis*: in woorden uitzeggen wie God is en wat Hij doet. Als gemeenschap delen we de geloofsbelijdenissen van onze kerkgemeenschap. Daarin worden de kernelementen op een krachtige wijze tot uitdrukking gebracht. Ze stellen ons in staat om samen ons geloof te belijden.

Doorheen deze acht bewegingen zit bovendien de dynamiek van zowel het individu als allen, het persoonlijke en het universele. Sommigen worden bij naam genoemd: Elisabet en Zacharias. De meesten blijven anoniem: de buren, de familieleden, allen, heel het bergland van Judea.

Het Woord in mijn leven

Welke van volgende geloofsbewegingen zijn al in voldoende mate in mij aanwezig en welke te weinig:

- mij verheugen, blij zijn
- verwondering
- God zegenen
- vrees voor God als eerbied, ontzag, afhankelijkheid, wijsheid, kennis, dienstbaarheid, mildheid, rechtvaardigheid en liefde
- getuigen
- Gods Woord in mijn hart bewaren, mediteren
- vragen stellen over Gods toekomstig handelen
- belijdenis van mijn / ons geloof?

En dit zowel individueel als in gemeenschap?

Gebed

Heer,
als Gij uw Woord spreekt,
beweegt het ons innerlijk,
tot in ons handelen toe.
Als Gij handelt,
wekt dat onze verwondering,
en vormt dat onze persoon.
Nooit zullen al onze vragen
restloos beantwoord zijn.
Maar het is belangrijker
dat Gij de vervulling kunt brengen
van al uw beloften.
Met Johannes zijt Gij daarmee begonnen
en in Jezus is de voltooiing er al. Amen.

© Eric Haelvoet 2014